

no crec que en ningun cas les al·lusions que ha fet la senyora Salvador siguin de menyspreu a vosté.

En qualsevol cas, vosté ha aclarit en este momentet que li he deixat parlar la seua intenció, i crec que queda clara que no està... crec que ha quedat molt clar el que vosté volia dir. Gràcies.

El senyor Montiel Márquez:

Con el debido respeto, presidenta, yo creo que el tono no era adecuado y...

La senyora vicepresidenta primera:

Bé, això és una valoració ja... Senyor Montiel, ja no té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

... mezclar mi profesión con el contenido de la...

La senyora vicepresidenta primera:

Això serà opinable, però no és un atemptat a l'honor. D'acord? Gràcies. En qualsevol cas, li he donat l'opció que vosté ho explicara ja i constarà en acta. Gràcies.

Anem a passar, com dia abans, al següent punt de l'ordre del dia, que és el número 7, que és la interpel·lació al conseller d'economia sostenible sobre la política general del Consell en matèria de cobertura de la demanda elèctrica, mitjançant energies renovables, etcètera, etcètera, que formula el diputat Vicente Casanova, al qual li agrairisc ja la seua diligència, que ja està preparat a la trona.

Quan vullga, senyor Casanova.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell en matèria de cobertura de la demanda elèctrica mitjançant energies renovables i dels resultats assolits o que s'esperen assolir en el pròxim futur, que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular (RE núm. 113.078, BOC 309)

El senyor Casanova Claramonte:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, bona vesprada.

El pasado 11 de septiembre, en el debate de política general, el *president* Puig expuso dos... expuso los, según él, logros conseguidos mediante las políticas del Consell del *botànic* y las medidas y objetivos que plantean para este final de legislatura.

Y le puedo asegurar, señor *conseller*, que en lo referente a la política energética del Consell, de la suya, señor *conseller*, el *president* Puig, supongo que porque usted así le pasaría la información, nos contó una trola de las mas groseras que hemos oído en este hemiciclo. Y lo hizo sin pestañear y sin ningún rubor, no sé si como hizo en materia de energía, también en otras áreas de gestión, llenó su discurso de cifras y datos falsos, engañando a estas Corts y a los valencianos, anunciando logros absolutamente exagerados y falsos, sin ningún rigor ni rubor y -lo que me temo- sin saber lo que decía, fiándose de usted, señor *conseller*. Y ni usted ni quienes le redactaron el discurso al *president* se dieron cuenta de tamañas barbaridades.

Transcribo literalmente el que yo llamaría *kiloanuncio*, digo *kiloanuncio* porque es mil veces falso, del *president* en materia de energías renovables. No, no, no, no fue un *ximoanuncio*, señores de Podemos. Fue una verdadera burrada. Dijo literalmente: «En esta línea de transición energética estamos impulsando el atractivo de la Comunidad Valenciana como tierra de energía solar. Y los datos de crecimientos son ya muy relevantes -apunte-: cerca de 13.000 megavatios instalados en esta legislatura y más de 1.100 megavatios ya solicitados o en tramitación.»

¿13.000 megavatios instalados en esta legislatura? He formulado la pregunta escrita para que me digan dónde los han instalado y todavía no me han contestado. Igual los están buscando. (*Rialles*) Porque ¿sabe usted, *conseller*, qué suponen 13.000 megavatios? Mire, la Central Nuclear de Cofrentes tiene una potencia instalada de 1.000. (*Rialles i aplaudiments*) 1.090, exactamente. ¿Se han instalado placas solares con una potencia instalada trece veces mayor que la de Cofrentes? Si fuera así, que obviamente no lo es, no solo podríamos cerrar de inmediato la nuclear sin esperar al 2021 o el 2025, como ustedes reclaman. Es que seríamos capaces de exportar más del doble de lo que producimos en la Comunidad Valenciana. Vamos, una potencia mundial, del mundo mundial, en producción de energía.

Porque, mire, en 2017, el total de energía producida en nuestra comunidad fue de 17.000 gigavatios por hora. Con los 13.000 megavatios instalados que dijo el señor Puig, se hubieran producido 57.000 gigavatios, 3,3 veces más del total realmente producido. Y si hablamos en términos de consumo, esos 57.000 gigavatios por hora supondrían más del doble del consumo total de la comunidad, que fueron 27.023 gigavatios por hora. Vamos, sobrados, señor Climent. (*Rialles i aplaudiments*)

Ahí tiene usted la gran oportunidad para el cambio de modelo económico de nuestra comunidad. (*Rialles*) Ni turismo, ni coches, ni industria, ni nada. Ahora que el doctor Sánchez se está cargando la industria automovilística, podemos dedicarnos a vender energía por un tubo, y gratis, que es solar. (*Veus i aplaudiments*)

El señor Puig le ha dado la solución al PIB de la comunidad y usted sin saberlo. Pero la burrada es todavía mayor. Dijo el

president que se han instalado 13.000 megavatios de energía fotovoltaica, cuando el total instalado en España, no estos tres años, siendo desde siempre, es de 4.431. (*Rialles*) Acláremelo, señor *conseller*. Si en España hay instalados 4.400 megavatios de fotovoltaica y según el *president* Puig, en estos tres años ustedes han instalado 13.000, ¿en qué países los han instalado? (*Rialles i aplaudiments*) Igual fueron a China o Canadá a instalar (*rient*) y no lo sabemos. (*Rialles*)

Y encima anunció que además hay más de 1.100 megavatios ya solicitados o en tramitación. ¿Es esto cierto o es la misma exageración que hizo con los ya instalados? También le he pedido los datos, desde el 3 de octubre, y se ve que siguen buscándolos, no sé en qué país, pero me refiero a la Comunidad Valenciana.

Mire, no es de risa, no es de risa, señor Climent. No es de risa que vengan ustedes a esta cámara a burlarse de los valencianos de manera tan burda, porque la realidad, *conseller*, es que ustedes llevan tres años sin haber conseguido que se instale ni un solo molino eólico, ni un solo megavatio eólico y apenas unas pocas solares. De 13.000 megavatios, nada. Espero su respuesta.

Le recuerdo que el año pasado, de los 8.037 megavatios renovables que se adjudicaron en las subastas para la cobertura de la demanda del sistema eléctrico nacional, a la Comunitat Valenciana se nos adjudicaron 3,9, el 0,05%, y ni un solo megavatio eléctrico.

Como ya le dije, la causa no fue ni la falta de sol, ni la ausencia de viento, como usted arguyó en una comisión de industria. La causa es la inacción del Consell, de usted y del señor Puig en materia de energía. Llevan tres años mareando la perdiz con el repetidamente anunciado desbloqueo del plan eólico, que sigue atrancado y con la misma potencia instalada eólica que había en junio de 2015.

Y en cuanto a la energía fotovoltaica, más de lo mismo, trabas burocráticas y prejuicios ideológicos que impiden avanzar en la tramitación de los proyectos. Decía el *president* que quería impulsar la comunidad como tierra de energía solar. Solo le diré que, efectivamente, la energía solar ya la tenemos, desde siempre. El sol siempre ha estado y siempre lo hemos tenido. Lo que hay que conseguir es transformar esa energía solar en energía eléctrica fotovoltaica. Y para eso hay que instalar placas, hay que desbloquear proyectos, hay que ponerse a trabajar y llevan ustedes tres años de palabrería y de parálisis. (*Aplaudiments*)

Por eso le reitero que nos conteste, con datos fiables, con datos ciertos, cuál es la política del Consell en materia de cobertura de la demanda eléctrica mediante energías renovables y qué resultados se han alcanzado o se esperan alcanzar en el próximo futuro.

Pero díganos la verdad, señor *conseller*, no engañe a esta cámara ni a los valencianos, como hizo el señor Puig en el debate de política general. Díganos qué piensa hacer para de verdad desbloquear el plan eólico, para desbloquear las tramitaciones ambientales de los proyectos solicitados de huertos fotovoltaicos.

Y déjese ya de marear la perdiz y de excusas. Y espero que no me conteste, como siempre hace, con que la herencia fue del

PP y que «estem treballant», que aducen en cualquier cosa que le preguntamos en estas Corts.

Porque se les llena la boca hablando de transición energética, pero, como ya les dije, si en tres años han instalado cero molinos, cero megavatios, solo para sustituir la central nuclear de Cofrentes, que ustedes dicen que quieren cerrar en el 2021, harán falta, como bien sabe mi compañero Alfredo Castelló, infinitos años. Vamos, literalmente, señor Climent, la eternidad (*rialles i aplaudiments*).

Menos mal, y acabo, que solo quedan unos meses para que se acabe esta parálisis del Botànic y los valencianos les manden a ustedes, sí, al corral.

A vore si me contesta. Gràcies. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón*)

El señor vicepresidente segon:

Moltes gràcies, senyor Casanova.

Té la paraula l'honorable conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball. Sí, gràcies, senyor conseller.

El señor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor...

El señor vicepresidente segon:

Pregue silenci, per favor.

El señor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyor Casanova, la veritat és que excel·lent intervenció, eh? Li ho he de dir. Bàsicament perquè la política no ha d'estar exempta d'humor. I la veritat que a mi m'ha fet somriure, i està molt bé, està molt bé. Perquè a més, l'humor és una de les característiques que ha de tindre qualsevol polític que siga líder.

Humilitat, «hacer» i humor. I eixa és una de les característiques que jo hui crec que vosté ha demostrat.

I he de dir-li que *errare humanum est*. Vull dir, probablement es troben en tramitació quaranta-tres plantes que sumen 1.300 megawatts i aleshores, no ho sé, *errare humanum est*.

Però no ens burlem, tinga-ho clar. Nosaltres som seriosos, rigorosos i a més a més ens prenem amb molta seriositat tot allò que fem a l'hora de desenvolupar.

I vosté diu que no li he de tirar en cara absolutament res a vostés. És que és inevitable, és que és inevitable. Mire, les energies renovables estaven absolutament paralizades pels diferents consells del seu partit. I inclús posaven barreres per al seu ús, que ara estem intentant eliminar.

I el Partit Popular del govern central, lluny de donar suport a aquest tipus d'energies, no solament va interposar barreres injustificades a aquesta tecnologia, sinó que va generar un clima tal de desconfiança i inseguretat jurídica, que en la pràctica suposà la paralització del desenvolupament de les renovables i l'autoconsum a tot l'estat espanyol. A tot.

Això d'alinejar-se en Europa, bah, ni *flowers*. Nosaltres, a la nostra. El govern del senyor Rajoy, què va fer? Mire, atenga, que vosté ho sap, perquè vosté sap molt d'energia. Amb l'aprovació del Reial decret llei 9/2013, va establir canvis retroactius que van crear una gran inestabilitat en minvar la rendibilitat de les instal·lacions existents.

A més, sap que estem perdent totes les reclamacions contra Espanya davant les instàncies internacionals d'arbitratge, pels retalls en les pimes de les energies renovables. Més de 8.000 milions. Per què no riuen ara? Per què no riuen ara? Més de 8.000 milions d'euros en el que portem.

A més, les va sotmetre a un nou impost sobre el valor de la producció d'energia elèctrica, que suposa una reducció d'ingressos addicionals del 7%.

Amb l'aprovació de la Llei 24/2013, del sector elèctric, i del Reial decret 413/014, va establir un sistema de contingents o límits de potència màxima a instal·lar, vinculat a un sistema de subhastes que, vosté ho sap, que va provocar la paralització total en tota Espanya de la construcció de grans plantes fotovoltaïques i parcs eòlics connectats a la xarxa elèctrica.

Amb l'aprovació del Reial decret 900/2015, va establir un càrrec per l'energia autoconsumida, allò conegut per l'impost al sol, que minvava notablement la rendibilitat de les instal·lacions, a més que els tràmits establerts en aquell reial decret per a la connexió de les instal·lacions superaven l'any per a una instal·lació de caràcter domèstic.

En definitiva, vostés van generar desconfiança, inseguretat jurídica i inestabilitat cap als inversors internacionals i domèstics. Els adalils del bon funcionament de l'economia resulta que ho van paraitzar tot, quan podíem tindre en un canvi climàtic ahí conforme déu mana un medi ambient conforme déu mana i molts llocs d'ocupació. (*Aplaudiments*) Molts llocs d'ocupació.

Ahí estan els adalils de la gestió econòmica. Ahí. Mire, en canvi, tot i aquest panorama, nosaltres, alineats amb la Unió Europea, no en el govern del senyor Rajoy, perquè anava per lliure, hem anat fent el nostre camí amb determinació i llums llargues.

Objectius del Consell en l'horitzó de l'any 2020, es troben establits en el pla d'energia sostenible de la Comunitat Valenciana 2020. Passar d'una participació en 2014 de les

energies renovables del 12% sobre el consum final brut d'energia a un 16% en el 2020.

Passar d'una participació en 2014 de les energies renovables del 44% sobre la potència elèctrica instal·lada, al 50% en 2020. Passar d'una participació en 2014 de les energies renovables del 20% sobre la producció elèctrica total al 26% en 2020.

Però a més a més estem treballant l'estratègia valenciana de canvi climàtic i energia 2030, que ja pràcticament la tenim arrodonida.

L'estratègia valenciana de canvi climàtic i energia 2030, que està treballant-se des de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural de La Generalitat, amb caràcter provisional, anem a participar de les energies renovables sobre el consum final brut d'energia del 25,39% al 2030.

Participació de les energies renovables sobre la potència elèctrica instal·lada, del 68,1% en 2030. I participació de les energies renovables sobre la producció elèctrica total, del 50,4% en 2030.

A més a més, li he de dir que el govern d'Espanya, al contrari de quan governaven vostés, està treballant acceleradament pel canvi de model energètic, és a dir que està alineat amb nosaltres o nosaltres amb ell, i amb la Unió Europea. Que això serà bo, sumar, no com vostés, que només posaven entrebancs, barreres. No deixaven avançar en el món de les renovables.

I dir-li que el passat mes de juliol vam tenir una reunió amb el nou secretari d'estat d'Energia, José Domínguez Abascal, en el qual abordarem els temes més apressants per al nostre territori en matèria d'energia.

Les conclusions de la reunió van ser molt positives i vam poder contrastar de primera mà una absoluta harmonia en quines duen ser les qüestions fonamentals i les prioritats de les noves polítiques energètiques.

La millor prova és que el passat 6 d'octubre es va publicar al BOE el Reial decret llei 15/2018, de 5 d'octubre, de mesures urgents per a la transició energètica i la protecció dels consumidors i consumidores, que arreplega ja alguns dels suggeriments i propostes que va traslladar la conselleria al ministeri.

A més, el secretari d'estat ens va anunciar la seua pretensió de presentar en el Congrés, abans de finalitzar l'any, el projecte de llei de canvi climàtic i transició energètica.

Així mateix, ens va informar que el pla nacional integral d'energia i clima, que en aquests moments són a punt de presentar-se a Brussel·les, arreplega com a objectiu duplicar la quota de renovables en l'energia final d'ací a 2050, fins a aconseguir el 35%, tres punts per sobre de l'objectiu comunitari.

Com també comptar entre quatre i cinc milions de cotxes elèctrics i 100.000 habitatges rehabilitats per a l'autoconsum. Dir-li que nosaltres també hem fet una aposta molt decidida per l'autoconsum, constitueix una de les principals alternatives per a augmentar la participació de les energies renovables en l'àmbit autonòmic en l'horitzó de l'any 2020.

Als seus inqüestionables avantatges des del punt de vista energètic, mediambiental i social, cal sumar les condicions idònies del nostre territori per al seu desenvolupament. Tenim el recurs.

Però, sap que, tenint el recurs, ens hauria de donar una vergonya astronòmica? I li diré per què. I això també ho va dir el president, i vostè no ha fet menció al que va dir el president. I és que ens hauria de donar vergonya que qualsevol *länder* a Alemanya o qualsevol regió de França o Regne Unit tinguen més megawatts d'energia fotovoltaica que nosaltres, quan tenim, i vostè ho ha dit, el recurs.

Però, sap això per què és? És gràcies a vostés i les seues polítiques, gràcies a vostés i les seues polítiques, que nosaltres, i esperem que ara, en companya del govern central i la Unió Europea, anem a canviar en benefici del nostre territori i en benefici també de l'energia, i esperem, de costos de les nostres empreses i també per a l'ús domèstic.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, honorable conseller.

Senyor Casanova, per a rèplica, té vostè la paraula.

El senyor Casanova Claramonte:

Bé, moltes gràcies, senyor president.

A vore, jo li he fet una pregunta que no sé la contestació. Jo li he preguntat si eren 13.000 «megavatios» i vostè m'ha parlat de 1.300 «megavatios» en tramitació. Però és que el president va dir... Que, sí, que m'ho llegit tot, eh?, tot el discurs, perquè no vaig poder estar al debat, perquè estava malalt.

Però el vaig sentir i li puc assegurar que vaig pegar un bot en la cadira quan vaig sentir el president dir 13.000 megawatts, este home on està?

Mire, les dades que diu ell són «muy relevantes, con cerca de 13.000 megavatios instalados, y más de 1.100 megavatios en tramitación». I vostè m'ha parlat dels «en tramitación», però dels «instalados», no.

Jo vull pensar que en lloc de 13.000 «megavatios», eren 13.000 «megavatios», és a dir 13 «megavatios», és a dir, mil vegades menys, per allò de quilo igual a mil, *mega* igual a un milió, *mega* igual a mil milions.

Bé, en qualsevol cas, si el que va dir el president se referia a 13 «megavatios instalados», que me pense que ni tan sols això s'ha instal·lat, me pense, jo tinc demanades les dades, però instal·lats, instal·lats en esta legislatura, 13 «megavatios», ni tan sols això.

Home, vindre ací el president de La Generalitat a traure pit que ha instal·lat 13 «megavatios», vostè sap què significa? El 0,29% de la potència instal·lada en Espanya. És a dir, el gran assoliment (*aplaudiments*) del senyor Puig.

Però li faré uns altres numerets que ja sap que a mi m'agraden molt. Mire, a raó de 13 megawatts instal·lats cada any i tenint en compte, tal com ja vaig explicar un dia al senyor Ponce, en un debat sobre Cofrentes, que és allò que el sol, de nit no n'hi ha sol, i per tant només n'hi ha dotze hores diürnes al dia aproximadament, se'n recorda, senyor Ponce?

Sap quants anys farien falta per a tancar, substituir la central de Cofrentes? 124 anys. 124 anys farien falta (*rient*) en eixos 13 megawatts instal·lats d'energia solar, que entenc que va dir el senyor Puig per a tancar Cofrentes.

Això és el que vostés entenen per transició energètica? Mire, el pitjor de tot açò, senyor Climent, és que a vosté i al senyor Puig tinc la sensació que els dona el mateix parlar de «kilovatio», de «megavatio», de «amperios», de «voltios» o de «culombios».

Pel que veiem, no ho acaben de diferenciar, unes coses d'altres. I això és trist. Ara allò trist és que la política energètica de la nostra comunitat estiga en les seues mans. Vosté va aplegar a dir en comissió que no s'havia instal·lat molins eòlics, perquè no hi havia vent, i es va quedar més ample que llarg.

I sol? N'hi ha sol? Doncs, clar que n'hi ha sol. Com va dir el senyor Puig, volen impulsar la Comunitat Valenciana com a terra d'energia solar. I com li he dit abans, l'energia solar clar que la tenim.

El que no tenim és producció d'energia elèctrica d'origen fotovoltaic, perquè vostés tenen paralitzats tots els projectes. Perquè per a aconseguir energia elèctrica fotovoltaica, cal aplicar el primer principi de la termodinàmica, senyor conseller, sap? (*Remors*)

El senyor vicepresident segon:

Senyor Ponce.

El senyor Casanova Claramonte:

Jo si vol, senyor Ponce, debat en vosté.

El senyor vicepresident segon:

Señor Ponce, por favor, es que con estas actuales condiciones sónicas se le escucha a usted perfectamente, y no está en el uso de la palabra. Por favor, continúe.

El senyor Casanova Claramonte:

Sap, aquell principi que diu que l'energia «no se crea ni se destruye, sino que se transforma».

Y esa transformación requiere de placas fotovoltaicas, de proyectos ejecutados e instalados. Requiere de trabajo, de gestión y de menos palabrería.

Mire, y acabo. Acabo. La energía solar es renovable, sí, pero cada día que pasa sin aprovecharla es día que se pierde. No la pueden acumular y guardar, y ustedes llevan tres años y medio perdiéndola miserablemente.

30 meses a 30 días son 900 días, a 12 horas diurnas de sol de media, son 10.800 horas de sol desperdiciadas. Energía fluyente, gratuita, desperdiciada para siempre, señor *consejler*. Esa es hasta hoy su gestión y su no gestión, su indigestión en materia de energías renovables.

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies.

El senyor Casanova Claramonte:

Esperemos que... Se m'ha acabat fins i tot la veu.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor Casanova.

Honorable conseller, té la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies.

Senyor president?

El senyor vicepresident segon:

Quan vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyor Casanova, la *bruja avería* era sabuda. A vosté li fa falta una pissarra ací –crec jo– per a donar classe de matemàtiques, perquè sembla ser que vosté volia fer hui una classe de matemàtiques que no sé on volia arribar, no?

I, a més a més, volem culpabilitzar a gent de la gestió quan n'hi ha gent que impeditx que altra gent faça la gestió mínimament de la manera més decent i més rigorosa. I torne a repetir-li, el seu govern, com el govern del senyor Rajoy, va paralitzar completament la inversió en energies renovables,

creant un marc normatiu desfavorable que ha provocat que els resultats de les accions iniciades per La Generalitat encara no hagen donat fruit. Encara, perquè el donaran.

I això és el que vostés no volen escoltar. I això és el que a vostés es fa «acatxem el cap, acatxem el cap.» Anem a vore, vaig a dir-li i li repetisc, *errare humanum est*. Sembla ser que quan algú és molt sabut no permet que algú pugui errar. Aleshores, des d'aquesta conselleria s'han dut a terme durant els anys 2015 a 2018 accions per a fomentar l'ús de les energies renovables.

Estem fomentant l'ús de totes les tecnologies d'aprofitament de les energies renovables per a ús elèctric: eòlica, hidràulica, biomassa, solar, fotovoltaica i solar termoelèctrica. Dir que hem destinat ajudes de quatre milions entre el 2017 i el 2018, i dos milions que també hem fet proposta per a l'any 2019.

Estem fomentant l'autoconsum. Quan es va generar por, nosaltres vam ser valents i vam dir: «L'autoconsum cap avant.» I n'hi ha gent que està treballant en l'àmbit de l'autoconsum i està posant-se plaques fotovoltaïques. Per què? Perquè, a més a més, bonifiquem en un 20% en el tram autònom de l'IRPF a totes aquelles persones que se'l posen fins a huit mil euros i no tenim que passar per cap lloc. Desgravació. I vosté ho sap.

A més a més, hem de dir que en la reforma de la LOTUP que està ací ara tractant-se s'inclou la reducció de tràmits burocràtics per a la instal·lació d'energies renovables, sobretot, en les comarques de l'interior. Pel que fa a l'àmbit empresarial i que n'hi ha unes quantes empreses que estan posant-se ja les plaques, concretament 58 peticions vam tindre en el 2018, resulta que tenen la possibilitat de posar-se-les en ajudes de fins cinc-cents mil euros al 0% d'interès i a tornar en 10 anys.

I sí que estan presentant-se a tenir estes ajudes. 2,4 milions ampliables. Mesures, difusió i informació que és de la plataforma web Autoconsum al Detall, guia pràctica destinada a projectistes i instal·ladors, és a dir, estem treballant en l'àmbit de l'autoconsum.

I ara li explicaré el tema de, en matèria d'energia solar fotovoltaica. En el que va de legislatura –i escolte i s'ho apunta i si m'equivoque jo rectificaré– s'han autoritzat un total d'11 instal·lacions amb una potència instal·lada de 135 megawatts. D'ells, 12 megawatts en servei. A més es troben en tramitació en diferents fases 43 plantes que sumen un total de quasi 1.300 megawatts.

I en matèria d'autoconsum en 2018 s'ha triplicat el nombre de sol·licituds de finançament d'aquestes instal·lacions. Estem revisant el pla eòlic i, a més a més, estem treballant un decret per a l'energia distribuïda i la minieòlica, que vorà la llum amb tota possibilitat abans que acabe l'any o principis de l'any següent.

Com pot veure i que quede clar, el Consell està implicat en el canvi de model energètic amb el qual estem treballant. Un nou model sostenible, capaç de compatibilitzar el progrés i la preservació del nostre entorn i que va en la línia d'una economia baixa en carboni i que serà un referent per a les futures generacions. No d'ací a sis mesos solament, probablement

d'ací sis mesos, quatre anys i quatre anys més. Perquè, amb eixes teories i simplement de numerets, veig difícil que vostés puguen ser molt bons gestors com no ho han demostrat fins ara.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell en relació al desenvolupament de nous parcs comercials i d'oci, com per exemple Port Mediterrani, amb la finalitat d'atraure inversió i promoure la creació de llocs de treball a la Comunitat Valenciana, que formula la diputada Rosa García González, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE núm. 94.560, BOC 255)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, conseller.

Passem, senyories, a l'últim punt del dia de hui, el número huit, que és la interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general del Consell en relació al desenvolupament de nous parcs comercials, que formula la diputada Rosa García del Grup Parlamentari Ciudadanos, que té la paraula.

La senyora García González:

Buenas tardes.

Señor *conseller*, no le gusta mucho el tema y hoy dos tazas. (Rient)

Cuando se recapacita detenidamente sobre la política industrial llevada a cabo por este tripartito, se tiene la sensación de estar frente a los hermanos Marx, porque este *govern* da la sensación de ser un camarote en el que aparentemente todo el mundo está haciendo algo, pero en realidad lo que se hace es incordiar a los demás. (Aplaudiments)

La verdad, tendría gracia si no fuera tan triste. Muy triste porque el bienestar de los ciudadanos debería ser la mayor premisa de cualquier gobierno, lleve el color que lleve y sea cual sea su línea política. Veamos sus proyectos de inversión.

Después de analizar profundamente el proyecto de Puerto Mediterráneo, en la actualidad Intu Mediterrani, se podía pensar que estamos ante una fantástica oportunidad de crecer en un momento donde el desempleo aún asfixia a nuestros ciudadanos. Intu Mediterrani supone una inversión estimada en mil millones de euros. ¡Ojo! Una inversión privada, no tiene que salir de ningún presupuesto ficticio, y encima una inversión extranjera, lo que supondría una gran mejora de la imagen de inseguridad jurídica actual.

En cuanto a empleo, se calcula una repercusión de seis mil trabajadores directos con un ingreso de cuarenta millones

de euros solo en seguros sociales. El impacto turístico se puede considerar que sería enorme, porque tener el mayor centro de ocio de Europa dotaría a nuestra comunidad de un enorme atractivo añadido y sería perfecto para conseguir la tan ansiada desestacionalización turística.

Pero desde un principio este gobierno ha puesto en duda todas las cifras proporcionadas en los informes de la empresa inversora. Miren, tan solo había que mirar a Zaragoza, a trescientos kilómetros de aquí, y donde sus socios de Podemos debieran tener información de primera mano a este respecto.

Porque el único proyecto en España comparable a Intu Mediterrani se encuentra allí, se llama Puerto Venecia. Y, ¡fíjese que cosas!, la propietaria es la misma empresa que quiere invertir aquí. Sin embargo, por mucho que hemos buceado en un posicionamiento contrario hacia esa misma empresa a la que en Valencia se le niega el proyecto, sorprendentemente no lo hemos encontrado. Es lo bueno de Podemos, que se puede pensar una cosa en cada lugar de España.

Les voy a hablar del impacto del último año que tiene Puerto Venecia sobre Aragón. El *shopping resort* Puerto Venecia recibió casi diecinueve millones y medio de visitas, casi siete millones procedían de fuera. Si además tenemos en cuenta que el 22% de estas visitas pernoctan en esa comunidad, podemos concluir que han recibido más de un millón y medio de pernoctaciones gracias a este proyecto.

Y si a eso le sumamos que el gasto medio por turista nacional es de cuarenta y cinco euros, nos da una cifra superior a sesenta y cinco millones de euros anuales. Se trata de unos datos que, sin duda, reflejan el gran impacto socioeconómico que supone Puerto Venecia para Aragón. Y si esas son las cifras que arroja el proyecto de Zaragoza, poco cuesta imaginar que los resultados aquí serían notablemente mejores, ya que el tamaño del proyecto es sensiblemente superior.

Y ahora pregunto, cuando una empresa viene a esta comunidad con estas macrocifras de inversión, ¿qué podemos esperar de nuestro gobierno? Alguien como yo pensaría, escuchémosles, escuchémosles, reunámonos con ellos. Quizás sea una oportunidad para crear empleo y riqueza. Sin embargo, ese pensamiento se vuelve cenizas ante palabras como «es una barbaridad, devorador o depredador.»

Mire, señor *conseller*, el Grupo Parlamentario Ciudadanos es el primero que exige y aboga por que todas las empresa cumplan con la legalidad vigente. Creemos que no hay que poner una alfombra roja a nadie. Un gobierno que se precie de poder negociar de tú a tú, pero, ¡ojo!, tampoco se trata de torpedear a cada inversor que asome la cabeza por el levante español.

Las dificultades por las que se espera que pasen los próximos años sectores industriales tan importantes para nuestra comunidad como, por ejemplo, el de la automoción, en el que ya hay reajustes en el empleo, nos debiera hacer a todos recapacitar y generar un clima de estabilidad política que favorezca las inversiones para poder paliar la posibilidad de futuras destrucciones de empleo en la industria.

Y usted, señor *conseller*, sabe que no vienen buenos vientos. Y aun así crean incertidumbre, porque ya no sabemos si creer